

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Olgy Trnkovej a JUDr. Milana Deáka v právnej veci navrhovateľky **Mgr. E.**, bývajúcej v B., proti odporcovi **Ing. D.**, bývajúcemu vo V., zastúpenému JUDr. Z., advokátkou, so sídlom v B. **o určenie výživného na manželku**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 17 C 99/2007, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2007 sp. zn. 6 Co 470/2007 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2007 sp. zn. 6 Co 470/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 7. augusta 2007 č. k. 17 C 99/2007-27 návrh na určenie výživného na manželku zamietol a navrhovateľku zaviazal k povinnosti zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 14 056 Sk k rukám právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že odporca navrhovateľke výživné platí dobrovoľne na základe dohody s ňou vo výške 1 500 Sk mesačne, ktoré považoval za

primerané jeho schopnostiam a možnostiam. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. novembra 2007 sp. zn. 6 Co 470/2007 pripustil späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie odporca. Jeho prípustnosť vyvodil z § 237 písm. f/ O. s. p. Žiadal uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal postup v rozpore s § 208 O. s. p., pretože navrhovateľka zobrala návrh späť po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa a ako dôvod uviedla úhradu výživného a dohodu medzi účastníkmi. K späťvzatiu návrhu a skutočnostiam v ňom uvedeným sa nemal možnosť vyjadriť, čo malo vplyv aj na rozhodnutie o náhrade trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas a osobou na tento procesný úkon oprávnenou (§ 240 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O. s. p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Podľa ods. 2 dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Nakoľko dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uznesení uvedených v citovanom ustanovení (napadnuté bolo uznesenie o pripustení

späťvzatia návrhu, zrušení rozsudku súdu prvého stupňa a zastavení konania) je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom O. s. p. dovolanie podľa § 239 O. s. p. nepripúšťa.

V prejednávanej veci odporca odôvodnil prípustnosť dovolania vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p.

Z §-242 veta prvá O. s. p. vyplýva pre dovolací súd povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. , teda i v prípade ak to účastník konania nenamieta. Preto sa Najvyšší súd Slovenskej republiky neobmedzil len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo o veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník , nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

So zreteľom na odporcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zaoberal jeho námietkou , že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p. Teda , že mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu , zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a zastavil konanie bez toho , aby umožnil vyjadriť sa odporcovi k späťvzatiu návrhu. V danej veci o takýto prípad ide.

Podľa ustanovenia § 208 O. s. p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že navrhovateľ môže vziať návrh na začatie konania späť aj po rozhodnutí súdu prvého stupňa, avšak iba do tej doby, pokiaľ toto rozhodnutie sa nestalo právoplatným. Rozhodnutie o späťvzati návrhu na začatie konania v takomto prípade je závislé na stanovisku druhého účastníka k tomuto procesnému úkonu navrhovateľa. Len vtedy, ak tento so späťvzatím návrhu súhlasí, odvolací súd späťvzatie návrhu pripustí, zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví. Ak druhý účastník so späťvzatím návrhu nesúhlasí, odvolací súd späťvzatie návrhu nepripustí. Dôvody nesúhlasu druhého účastníka neskúma.

V danej veci navrhovateľka po rozhodnutí súdu prvého stupňa 7. 8. 2007 podaním zo 31. 8. 2007 (čl. 41) zobrala svoj návrh na určenie výživného na manželku späť. Krajský súd napadnutým uznesením späťvzatie návrhu pripustil, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil bez toho, aby umožnil odporcovi vyjadriť sa k späťvzatiu návrhu, čím nerešpektoval jeho procesné oprávnenie a týmto postupom mu odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1,2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. mája 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

